

Posudek oponenta bakalářské práce – teoretická/praktická část

Jméno a příjmení studenta	Martina Baletková
Studijní program	B 8206/Výtvarná umění
Obor/ateliér	8206R102/Multimedia a design/ateliér Půmyslový design
Forma studia	prezenční
Název práce	Design zahradního nábytku
Oponent práce	akad. sochař Ondřej Podzimek

Hodnocená práce je specifická v tom, že řeší problematiku zahradního nábytku, přičemž autorka si z celé typologie vybrala jeden konkrétní typ – zahradní lehátko.

Připomínku mám k názvu práce. Základním pravidlem je, aby název co možná nejpřesněji vyjadřoval obsah práce. Zde však namísto konkrétního názvu „Design zahradního lehátka“ zůstává obecný a nic neříkající název převzatý ze zadání.

První teoretická část je přehledem nábytku obecně, bohužel bez jakéhokoliv vztahu k zadání práce. Sporadicky použité ilustrace (pouze 6 obrázků v této části, žádný z nich se netýká zahradního nábytku) ukazují na to, že autorka spíše jen naplňovala povinné penzum počtu stránek, aniž by se jakkoliv věnovala zadanému tématu své práce.

V členění písemné části se mi jeví jako neorganické začlenění kapitoly o druzích zahrad do druhé, praktické části práce. Tato část nemá s praxí a konkrétním zahradním nábytkem žádnou spojitost a patřila by svým zaměřením do části teoretické. Část nadepsaná „Historie zahradního nábytku“ (33 řádků) nelze označit za solidní teoretický základ pro praktické řešení. Na jediné stránce velmi nesourodého textu (!) není ařazen žádný obrázek a o historii zahradního nábytku se zde nelze dočíst nic relevantního.

Praktická část začíná kapitolou „Analýza zahradního nábytku na trhu“. Nejde zde bohužel o zahradní nábytek v celé typologii a šíři. Autorka se bez vysvětlení či odůvodnění soustředila pouze na jediný nábytkový typ – lehátko. Ani k tomuto zúženému tématu není uvedeno více než 8 obrázků zahradních lehátek z běžné nenáročné komerční produkce nejnižší cenové kategorie. Za citelný nedostatek považuji, že v přehledu zcela absentuje historický pohled na vývoj tohoto typu nábytku (nabízejí se jména jako Alvar Aalto, Le Corbusier, ze současníků Frank Gehry, Frank Ligthart, Tokujin Yoshioka a další); chybí mi zde pohled na sortiment světových výrobců, kteří se kvalitnímu designu zahradního nábytku věnují dlouhodobě (např. Driade). Není zde ani informace o zahradním nábytku světově proslulých tvůrců, nejsou zmíněny návrhy oceněné v soutěžích a výstavách.

V členění písemné části se mi jeví jako neorganické začlenění kapitoly o druzích zahrad do druhé, praktické části práce. Tato část nemá s praxí a konkrétním zahradním nábytkem žádnou spojitost a patřila by svým zaměřením do částí teoretické.

Část nazvaná „Přehled materiálů“ by také svým obsahem patřila do teoretické části, stejně jako navazující část o zahradách obecně. Část označená „Ergonomická studie“ čítá půl stránky včetně ilustrací a nenaplnuje mou představu o základní ergonomické analýze tématu.

V praktické části se autorka podrobně věnuje návrhu zahradního lehátka od prvních koncepčních úvah přes první kresebné návrhy, včetně návrhů detailů, až po závěrečné renderované vizualizace.

Zde oceňuji samotný koncept, jak je autorkou popsán na straně 37: „*Hlavní myšlenka je taková, že lidé si na internetu stáhnou šablonu a doma si svépomocí vyrobí lehátko. Na internetu bude také manuál ...*“

Tento koncept považuji za zajímavý a nosný. Zejména v anglosaské oblasti se v minulém století prosadil fenomén „do it yourself“ při výrobě nejrůznějších dekorativních i funkčních objektů pro domácnost, od hraček a hlavolamů přes nábytek až po stavbu zahradních altánů, lodí a malých letadel na základě komerčně prodávaných plánů.

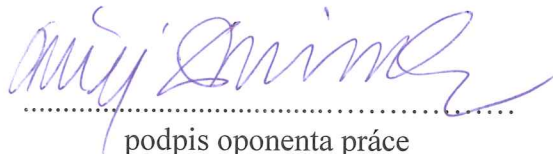
Volba tohoto konceptu určitým způsobem omezuje řešení designu, neboť při takto stanovené koncepci nelze počítat s užitím materiálů a postupů velkoseriové výroby. Autorka ovšem prokázala smysl pro praktičnost, když jako materiál zvolila běžně dostupnou překližku a na namáhané spoje navrhla rozebiratelné upevnění pomocí klínů.

Dá se říci, že v rámci zvolené koncepce jde o technologické řešení možné. Zda by zvolený způsob spojování vydržel namáhání pevnostně by se ovšem muselo posudit na prototypu (ten jsem v době psaní tohoto posudku neměl k dispozici).

Ohledně zpracování praktické části uvádím jedinou připomínku: autorka se zaměřila na jeden tvar, aniž by prokázala, že jde o výsledek delšího procesu hledání. Vnímám jako negativum absenci variantních řešení. Ve školní práci by mělo být běžné, že student prezentuje nejen konečný projekt, ale i k roky, které k výsledku vedly; jednotlivé varianty, které byly porovnávány a z nichž posléze byla vybrána ta definitivní. Zde takový širší záběr autorky chybí – ke škodě věci, neboť jediné zvolené a prezentované řešení nemusí vždy být to nejvhodnější z mnoha možných. Určitě bych spíše ocenil popis postupných etap, vedoucích k cíli, než strohou konfrontaci s jediným definitivním výstupem.

Návrh klasifikaceC - dobře.....

V(e) .Zlíně dne ..11.06.2015

.....
podpis oponenta práce

pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------